

Ποιμαντορική εγκύκλιος για την εορτή των Χριστουγέννων του Μητροπολίτη Λαγκαδά

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης](#)

Ποιμαντορική εγκύκλιο εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτωνος επί τη Εορτή των Χριστουγέννων προς το Χριστεπώνυμο πλήρωμα της Ιεράς Μητρόπολης.

“Ο Χριστός, ως νέος Αδάμ, διόρθωσε το σφάλμα του πρώτου Αδάμ. Έζησε ως άνθρωπος μία απολύτως αναμάρτητη ζωή, μας δίδαξε την αληθινή Θεογνωσία και πλήρωσε για χάρη μας το πανάκριβο τίμημα της παρακοής των Πρωτοπλάστων, το οποίο βάρυνε όλους μας, χύνοντας για όλους μας το Τίμιο αίμα Του πάνω στον Σταυρό. Γι’ αυτό οι πιστοί όλων των αιώνων οφείλουμε αιώνια ευγνωμοσύνη στον Σωτήρα μας, όπως και στην Αειπάρθενο Θεοτόκο, η Οποία διόρθωσε το ολέθριο για την ανθρωπότητα λάθος της αρχαίας Εύας, της μητέρας της φθοράς και του θανάτου. Η νέα Εύα, η Παναγία, με την ελεύθερη, ταπεινή και απόλυτη υπακοή και συγκατάθεσή της στο σωτήριο σχέδιο του Θεού έγινε η μητέρα της ζωής και της αφθαρσίας

“, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρη η ποιμαντορική εγκύκλιο:

«Τί θαυμάζεις Μαριάμ; Τί έκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί;

Ὅτι ἄχρονον υἱόν χρόνῳ ἐγέννησα, φησί».

(Κάθισμα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῶν Χριστουγέννων Ἦχος δ΄)

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εἶναι ἀπολύτως εὐλογία ἢ ἀπορία, ἢ ἔκπληξη καί τό δέος πού, σύμφωνα μέ τόν ἱερό Ὑμνωδό, διακατεῖχε τήν Παναγία κατά τήν Ἀγία Νύχτα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καθώς ὁ ἀπρόσιτος καί ἀπερίγραπτος Θεός Λόγος ἔγινε προσιτός καί περιγραφτός ὡς ἄνθρωπος. Χωρίς νά ἀπωλέσῃ ἢ νά μειώσῃ τήν ἄκτιστη θεία φύση Του προσέλαβε ἐκ τῆς Παρθένου πλήρη ἀνθρώπινη φύση ἐκτός ἁμαρτίας, προκειμένου νά σώσῃ τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἁμαρτία, τή φθορά καί τόν θάνατο. Ὁ Υἱός Λόγος δέν ἄρχισε νά ὑπάρχῃ ἀπό τή στιγμή τῆς Γεννήσεώς του ὡς ἀνθρώπινο βρέφος ἐκ τῆς Παρθένου, ἀφοῦ εἶναι Αὐτός ὁ ἴδιος ὁ πρό τῶν αἰώνων ὑπάρχων Θεός, ὁ Δημιουργός τοῦ χρόνου.

Μέ τήν κατ'ἄνθρωπον Γέννησή Του ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε κοινωνός τῆς ἀνθρώπινης φύσεώς μας, γιά νά γίνουμε ἐμεῖς «κοινωνοί θείας φύσεως»(Β΄ Πέτρ. 1, 4). Ἀπό ἀγάπη καί φιланθρωπία ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἡ νέα ζύμη στό ὅλο φύραμα τῆς ἀνθρωπότητος, γιά νά τήν ἐλκύσῃ στήν κατά χάρη θέωση, τόν ἐξ ἀρχῆς φυσικό προορισμό της.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερα μέ τήν ὑπέροχη ὑμνολογία της μᾶς καλεῖ νά ἐντρυφήσουμε στό μέγα μυστήριον τῆς Θείας Ἐνανθρωπίσεως καί νά συμμεριστοῦμε τόν θαυμασμό τῆς Παναγίας, ἔργο ἐξ ἀντικειμένου δύσκολο λόγω τοῦ σκοτισμοῦ τῆς ἀνθρώπινης φύσεως ἀπό τήν ἁμαρτία, οἱ ἐπιπτώσεις τῆς ὁποίας ὑπῆρξαν τραγικές. Ὁ ἄνθρωπος ἔχασε τήν εἰρήνην μέ τόν Θεό, μέ τόν ἑαυτό του καί μέ τόν συνάνθρωπο. Ὑποδουλώθηκε στή φθορά καί τόν θάνατο. Ἀπώλεσε τήν ἀρχική Θεογνωσία καί τή δυνατότητα τοῦ «καθ'ὁμοίωσιν Θεοῦ».

Στή θέση τοῦ Θεοῦ ἔπλασε ἀνύπαρκτους θεούς καί θεοποίησε τήν κτίση καί τά κτίσματα. Τήν τραγικότητα τῆς κατάστασης τοῦ μεταπτωτικοῦ ἀνθρώπου ἀποδίδει ἄριστα ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης μέ τή φράση του, ἡ ἁμαρτία τόν

ἄνθρωπο «πτῶμα ἐποίησεν»(Εἰς τούς Ψαλμούς, ΡΓ. 44, 508CD). Σέ βαθύ πνευματικό σκοτάδι καί ἀποξένωση ἀπό τόν ἀληθινό Θεό ζοῦσε ἡ ἀνθρωπότητα μέχρι τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία συνέβη, ὅταν στό προαιώνιο σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Ὁ ἐπουράνιος Πατέρας ἔστειλε τόν «μεγάλης βουλῆς ἄγγελο»(Ἠσ. 9,6), τόν ἴδιο τόν Μονογενῆ Του Υἱό, γιά νά φέρῃ στόν κόσμο τήν εἰρήνη. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος καί μᾶς δίδαξε τήν ἀληθινή Θεογνωσία. Γι' αὐτό καί ψάλλουμε δοξολογικά: «Ἡ γέννησή σου Χριστέ ὁ Θεός, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τῷ τῆς γνώσεως». Φανερώθηκε ξεκάθαρα μέ τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὁ Θεός δέν εἶναι μία ἀπρόσωπη ἀνώτερη δύναμη, τό ἀντικείμενο ἑνός φιλοσοφικοῦ στοχασμοῦ καί ἀσφαλῶς δέν εἶναι ὁ Θεός ἓνας παγκόσμιος δυνάστης καί ἄτεγκτος τιμωρός, σύμβολο καί πηγὴ φόβου. Ἀντιθέτως, εἶναι ἓνας οὐράνιος Πατέρας γεμάτος ἀγάπη καί στοργή γιά τόν πληγωμένο ἀπό τήν ἁμαρτία ἄνθρωπο σέ τέτοιο βαθμό, «ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον»(Ἰω. 3, 16).

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ φανέρωσε τό ἀρχαῖο κάλλος τῆς Θείας εἰκόνας στόν ἄνθρωπο, τό ὁποῖο εἶχε ἐπικαλύψει ἡ ἀνθρώπινη ἁμαρτία, καί ἀποκατέστησε τήν ἐπίγνωση καί τή χάρη τῆς υἱοθεσίας. Πλέον, ὁ κάθε πιστός μπορεῖ νά ἀναφωνῇ: «Εἰκὼν εἰμί τῆς ἀρρήτου δόξης σου εἰ καί στίγματα φέρω πταισμάτων». Μέ τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ διαψεύστηκε ἡ λογικὴ τῆς σοφίας τῶν φιλοσόφων, οἱ ὁποῖοι πρέσβευαν ὅτι «Θεός ἀνθρώπῳ οὐ μίγνυται». Φανερώθηκε περίτρανα, ὅτι ὁ Θεός εἶναι κοινωνία ἀγάπης καί καλεῖ τόν ἄνθρωπο νά ἀσπασθῇ καί νά ἀντανακλᾷ στή ζωή του, στή σχέση του μέ τόν Θεό καί μέ τούς συνανθρώπους του αὐτὴ τήν ἐνδοτριαδική κοινωνία τῆς ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης.

Ὁ Χριστός, ὡς νέος Ἀδάμ, διόρθωσε τό σφάλμα τοῦ πρώτου Ἀδάμ. Ἐζήσε ὡς ἄνθρωπος μία ἀπολύτως ἀναμάρτητη ζωή, μᾶς δίδαξε τήν ἀληθινή Θεογνωσία καί πλήρωσε γιά χάρη μας τό πανάκριβο τίμημα τῆς παρακοῆς τῶν Πρωτοπλάστων, τό ὁποῖο βάρυνε ὅλους μας, χύνοντας γιά ὅλους μας τό Τίμιο αἷμα Του πάνω στόν Σταυρό. Γι' αὐτό οἱ πιστοὶ ὅλων τῶν αἰώνων ὀφείλουμε αἰώνια εὐγνωμοσύνη στόν Σωτῆρα μας, ὅπως καί στήν Ἀειπάρθενο Θεοτόκο, ἡ Ὅποια διόρθωσε τό ὀλέθριο γιά τήν ἀνθρωπότητα λάθος τῆς ἀρχαίας Εὐας, τῆς μητέρας τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου. Ἡ νέα Εὐα, ἡ Παναγία, μέ τήν ἐλεύθερη, ταπεινὴ καί ἀπόλυτη ὑπακοή καί συγκατάθεσή της στό σωτήριο σχέδιο τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἡ μητέρα τῆς ζωῆς καί τῆς ἀφθαρσίας.

Μέ τήν ἐνανθρώπισή του ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ Λόγος ἀποκατέστησε τόν ἄνθρωπο στήν προπρωτική του ἀξία καί δόξα. Εἰσήγαγε στόν κόσμο τή Θεία Δικαιοσύνη, κήρυξε τήν ἰσότητα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, δίδαξε τήν ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη, ἔδειξε τήν ὁδὸ

τῆς σωτηρίας καί μᾶς προσκαλλεῖ ἅπαντες νά Τόν ἀκολουθήσουμε ἐλεύθερα καί μέ ἐμπιστοσύνη σέ μία σταυροαναστάσιμη πορεία ζωῆς.

Μέ καθαρότητα καρδίας καί συνειδήσεως, ἀπαλλαγμένοι ἀπό φθοροποιά πάθη, μέ τίς καρδιές μας γεμάτες εὐγνωμοσύνη καί αἰσθήματα δοξολογίας ἐνώπιον τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς θείας συγκαταβάσεως, ἅς προσέλθουμε ἅπαντες νά προσκυνήσουμε τό Θεῖο Βρέφος.

Μαζί μέ τούς σοφούς Μάγους καί τούς ταπεινούς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ ἅς προσκυνήσουμε Τόν ἀνακληθέντα στή φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων, προκειμένου νά φέρῃ στόν κόσμον τό φῶς τῆς ἀληθινῆς Θεογνωσίας. Μαζί μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους ἅς Τόν ἀνυμνήσουμε ἀναφωνώντας καί τό : «Δι' ἡμᾶς ἐγεννήθη παιδίον νέον ὁ πρό αἰώνων Θεός», στόν ὁποῖο ἀνήκει ἡ δόξα, ἡ τιμή καί ἡ προσκύνησις εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

Διάπυρος πρός τόν ἐν τῷ θεοδέγμονι σπηλαίῳ Τεχθέντα Κύριον εὐχέτης πάντων
ὕμνων

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ ΠΛΑΤΩΝ